MEDŽIOKLINIŲ ŠUNŲ MAŽŲJŲ VEISLIŲ DARBINIŲ SAVYBIŲ BANDYMAI

§ 1

Bandymai rengiami medžioklinių veislių šunims, naudojamiems medžioklėse varant. Tai FCI VIII grupės šunų 2 spanielių sekcijos veislės ir III grupės medžiokliniai terjerai.

Taip pat bandymuose gali dalyvauti:

FCI IV grupės standartiniai ir miniatiūriniai taksai;

FCI V grupės medžiokliniai špicai;

FCI VI grupės šunys, medžiojantys smulkius žvėrelius.

§ 2

Bandymai rengiami dviejose klasėse: A ir B

§ 3

Bandymai organizuojami individualiai, pagal ištrauktų numerių eilę, išskyrus pratimą „Elgesys medžiotojų linijoje“.

Komisija, atsižvelgdama į atskirų darbo elementų įvertinimą ir surinktą balų sumą, geriausiai pasirodžiusių šunų darbą gali vertinti I°, II°, III° laipsnio diplomais. Balų skaičių limitai nurodomi lentelėje.

VERTINIMO PAAIŠKINIMAI IR NURODYMAI

<u>Uoslė</u>

Uoslė vertinama atsižvelgiant į jos stiprumą, tikrumą ir rūšį (skirstymas – apatinė ir viršutinė uoslė). Uoslės stiprumo matuoklis – atstumas, nuo kurio šuo sugeba užuosti medžiojamą žvėrelį pavėjui. Uoslės tikrumas – sugebėjimas atskirti paukščio, žvėries kvapą nuo jo pėdsakų, tupėjimo vietos, taip pat nuo kvapo nemedžiojamų paukščių/žvėrelių.

Uoslės tikrumo požymiai: greitas bėgimas užuosto paukščio kryptimi, pabaigoje ryžtinga, užtikrintas žvėrelio\ paukščio išbaidymas. Greitas, užtikrintas vedimas prie jo, paukščių ir žvėrių pėdsakų ženklinimas tik trumpu traukimu arba labai trumpu sustojimu (dirbant laukuose ar žemuose krūmynuose).

Vertinant uoslę, privaloma vertinti visas jos sudėtines dalis: stiprumą, tikrumą ir rūšį. Jei kuri nors dalis nėra vieno lygio su kitomis, uoslė vertinama pagal žemiausiai įvertintą jos dalį.

Maksimaliai – 4 balais gali būti įvertintas tik tas šuo:

- Kuris, ieškant lauke ar žemuose krūmynuose, naudoja viršutinę uoslę;
- Kuris, prieš įžengiant į aukštus ar žemus krūmynus, aptinka pėdsaką naudodamas viršutinę uoslę;
- Greitai ir užtikrintai veda prie užuosto žvėrelio;
- Dirbdamas su pėdsaku naudoja apatinę uoslę.

Paieškos būdas

Apieškant lauką ar retą krūmyną, šuo privalo eiti ne mažesniu kaip 30 metrų atstumu į dešinę ir kairę nuo vedlio. Atstumas tarp šuns ir už jo einančio vedlio taip pat privalo būti 30 metrų. Keičiantis padėčiai šuo privalo visada eiti priešais vedlį. Klaidomis laikoma, jei šuo apieškodamas plotą nesinaudoja uosle arba bėgioja be tikslo.

Paieška ir posūkių kryptys priklauso nuo apieškomo ploto sąlygų ir vėjo krypties. Apieškodamas tankius krūmynus šuo privalo dirbti tiksliai ir greitai. Aptiktą žvėrelį privalo aploti ir išstumti jį vedlio link.

Greitis

Šuns judesių greitis turi būti atitinkamas tam plotui, kuriame jis dirba ir tuo metu esančiomis oro sąlygomis. Klaida laikomas šuns lėtas darbas esant palankioms oro sąlygom.

Vedimas ir privedimas

Užuodęs medžiojamojo paukščio pėdsakus šuo privalo sumažinti ėjimo greitį. Judesių greitis spartėja, ypač aktyviai vizginą uodegą. Šunims, atliekantiems šį pratimą, būdingas tilkties nebuvimas, todėl vedimas privalo būti labai išraiškingas, o privedimas labai greitas, aiškiai apsisprendus.

Elgesys prieš ir po šūvio

Kai žvėrelis sprunka, šuo privalo likti vietoje ir laukti vedlio komandos. Nepaisydamas šūvio padarinių, šuo privalo elgtis ramiai, negali vytis žvėrelio. Šuns reakciją po šūvio tikrinama darbo metu, paleidžiant šūvį į orą.

Paklusnumas

Paklusnumu suprantame greitą komandų, duotų balsu, švilpuku, gestais, vykdymą.

Kontaktas su vedliu

Bendradarbiavimą su vedliu suprantame kaip nuolatinio regimo ir girdimo kontakto tarp šuns ir vedlio buvimą, tai garantuoja komandų arba veiksmų atlikimą. Nuolatinis kontaktas su vedliu ypač būtinas dirbant aukštuose krūmynuose.

Paukščio velkė

Velkei daryti parenkamas plotas su žema žole. Pavyzdžiui, pieva su žema žole, ganykla, seradėlės arba dobilų laukas, ražiena. Negalima daryti velkės arime. Velkė daroma pavėjui, 150 m (180 žingsnių) atkarpoje, darant 2 bukus kampus. Atstumas tarp gretimų velkių privalo būti ne mažesnis kaip 100 metrų. Velkei daryti naudojama neseniai sumedžiota kurapka ar fazanas. Velkės pradžia pažymima keliomis išrautomis paukščio plunksnomis ir patrynus paukščiu. Asistentas, nutempęs ir palikęs paukštį (be virvės ir pagalio, su kuriuo daroma velkė), privalo atsistoti per tokį atstumą ir į tokią vietą, kur šuo negalėtų jo nei pamatyti, nei užuosti. Padaręs velkę ir užėmęs minėtą poziciją, asistentas signalizuoja ragu. Šuo neturi matyti, kaip daroma velkė. Vedlys, teisėjui leidus, priveda šunį, pririštą pavadžiu, prie velkės pradžios. Supažindinęs su paukščio kvapu, tuo tikslu jis gali nuvesti šunį 20 metrų velke ir paleisti nuo pavadžio. Vedlys turį teisę vieną kartą duoti komandą „ieškok“ ir vieną komandą „atnešk“. Kiekvienas papildomas komandos davimas mažiną įvertinimą 1 balu. Šuo turi sekti velkę apatine uosle, sekdamas gali eiti šalia pėdsako net kelių metrų atstumu, pakelti surastą paukštį ir grįžęs trumpiausiu keliu pas velkės pradžioje laukianti vedlį, taisyklingai atiduoti (žr. Sumedžioto paukščio atnešimas). Sekimas pėdsako prieš vėją, trumpalaikis pėdsako pametimas, savarankiškai jį vėl

surandant, nėra klaida. Jei šuo neseka pačia velke, o pasinaudodamas viršutine uosle greitai suranda paukštį, taisyklingai atneša ir atiduoda vedliui, negali būti įvertintas daugiau nei 2 balais. Jei šuo pirmą kartą neranda arba neatneša paukščio, galima darbą (pratimą) pakartoti: regioniniuose bandymuose – dar du kartus, o valstybiniuose ar tarptautiniuose – vieną kartą. Kartojant velkę, jei šuo atliko pratimą be klaidų, vertinama: vieną kartą pakartojus – 2 balai, du kartus – 1 balas. Šuo, kuris surado paukštį laisvai ieškodamas, taisyklingai atnešė ir atidavė vedliui, negali gauti didesnį įvertinimą nei 1 balas. Šiam pratimui atlikti maksimaliai skiriama 12 minučių.

Triušio velkė

Šiam pratimui atlikti naudojamas kiškis ar tokio pat dydžio ir spalvos naminis triušis. Kiekvienam bandymuose dalyvaujančiam šuniui skiriamas atskiras žvėrelis, kuris po to naudojamas „prarasto paukščio ir kiškio paieškoje“. Velkės ilgis 150 metrų. Šiam pratimui atlikti skiriama maksimaliai 15 minučių. Kitos pastabos ir paaiškinimai – kaip pratime „paukščio velkė lauke“.

Prarasto paukščio ir žvėrelio paieška

Pratimas atliekamas tokiuose plotuose, kuriuose šuo negali surasti paukščio ir kiškio vizualiai (matydamas). Kiekvienam šuniui pratimui atlikti skiriamas maždaug 50 x 50 m plotas, kuriame teisėjai palieka, nematant šuniui ir vedliui, vieną negyvą medžiojamą paukštį ir kiškį. Teisėjui liepus, 50 m atstumu nuo apieškomo ploto vedlys siunčia šunį, davęs tik vieną komandą „ieškok“, be komandos „atnešk“. Vedliui galima motyvuoti šunį dirbti ir rodyti ieškojimo kryptį. Šuo privalo paukštį ir kiškį surasti, taisyklingai pakelti, atnešti vedliui ir, jam liepus, atiduoti. Visą pratimą šuo privalo atlikti ne ilgiau kaip per 10 minučių. Atskirai vertinamas kiškio ir atskirai – paukščio suradimas ir atnešimas. Balai sudedami ir dalijami iš dviejų. Vidurkis apvalinamas į mažesniąją pusę. Pvz.: 4 + 3 = 7, 7 : 2 = 3,5 , šuns darbas vertinamas 3 balais. Jei šuo surado ir atnešė tik paukštį ar kiškį, šiuo atveju darbas

vertinamas tik 2 balais. Jei vedlys dar duoda komandą ,,atnešk“, nepaisydamas, jog šuo gerai atliko šį pratimą, vertinama tik 1 balu.

Aukščiau išvardinti reikalavimai atitinka tam tikrus reikalavimus iš skyriaus „Vižlų bandymai“

Paieška vandens augmenijoje

Paieškai vandens augmenijoje reikėtų parinkti tokį vandens telkinį, kuriame vandens augalais apaugusiuose plotuose šuo negalėtų plaukti, tačiau tarp jų būtų gilesnio vandens plotų, leidžiančių šuniui plaukti. Kiekvienam šuniui privaloma skirti atskirą plotą, pratimą leidžiama atlikti per 5 min. (visiems šunims nustatomas vienodas laiko limitas). Liepus vedliui, šuo privalo apieškoti teisėjų nurodyta plotą noriai ir sistemingai, vienodai į ilgį ir į plotį. Tylus šuns skatinimas, taip pat paieškos krypties nurodymas nėra klaida. Nėra klaida ir šuns išplaukimas, išėjimas iš apieškomo ploto, jei laikomasi sąlygos, kad jis savarankiškai ar, liepus vedliui, tuojau pat grįžtų atgal ir neviršytų laiko limito. Klaida yra kelis kartus pasikartojantis išėjimas, išplaukimas, kai vedlys priverstas skatinti jį sugrįžti. Jei šuo savarankiškai paliko apieškomą plotą per skirtą laiko limitą ir atsisakė apieškoti plotą, jis negali būti vertinamas daugiau kaip 0 balų.

Anties paieška vandens augmenijoje

Šiam pratimui atlikti parenkamas plotas, kuriame vandens gylis toks, jog šuo gali ir bristi, ir plaukti. Pratimą visi bandomieji šunys atlieka viename plote. Prieš prasidedant paieškai asistentas išleidžia iš krašto apieškomo ploto gyvą antį su pakirptomis vieno sparno plunksnomis. Anties išleidimo vietą būtina pažymėti išpeštomis plunksnomis. Šuo neturi viso to matyti. Po 2 minučių, teisėjui leidus, vedlys užveda šunį į anties leidimo vietą. Šuo privalo įeiti į apieškoma plotą, surasti ir persekioti antį balsiai arba tylėdamas. Šiam pratimui atlikti skiriama 15-20 minučių. Vertinant reikia

atsižvelgti į šuns naudojimąsi uosle, aistrą, užsispyrimą. 4 balų įvertinimą gauna šuo, kuris persekioja antį jos pėdsaku aistringai ir užsispyręs.

Šuo, kuris pameta anties pėdsaką ir neplaukia paskui antį į atvirą vandenį, savavališkai nutraukia paiešką ir net vedliui liepus netęsia paieškos, vertinamas 0 balų. Anties pagavimas ir atnešimas vedliui laikomas pratimo ,,anties atnešimas iš vandens augmenijos“ atlikimu.

Anties atnešimas iš vandens augmenijos

Sumedžiota antis metama kuo toliau į vandens augmeniją, augančią viduryje gilaus vandens. Šuo neturi to matyti. Teisėjui leidus, vedlys siunčia šunį atnešti anties. Atliekant šį pratimą leidžiama vedliui koreguoti šuns darbą balsu, švilpuku ar rankos gestu. Prireikus, vedlys gali mesti akmenuką ir nurodyti šuniui ieškojimo kryptį. Kiekvienas mestas akmenukas mažina įvertinimą 1 balu. Šuo, kuris grįžta iš vandens augmenijos be anties, gali būti pasiųstas pakartotinai ieškoti dar 2 kartus. Kiekvienas kartojimas mažina vertinimą vienu balu.

Šuo siunčiamas (pagal galimybes) prieš vėją. Taisyklingai dirbantis šuo privalo surasti antį, atnešti (nenusipurtęs vandens) iš vandens ir taisyklingai atiduoti vedliui (žr. Sumedžioto paukščio ar žvėrelio atnešimas). Šuo, kuris išnešė antį iš vandens ir nusipurtė vandenį, nors jis ir taisyklingai ją atidavė vedliui, negali būti vertinamas daugiau kaip 3 balais. Šuo, kuris išnešė antį iš vandens ir paguldė ant žemės, nepaisant, ar jis po to paėmė ir atidavė vedliui, ar paliko gulėti, vertinamas tik 1 balu. Kiekvienam šuniui skiriama atskira antis, kuri po to naudojama atliekant pratimą ,, Anties atnešimas iš gilaus vandens“.

Anties atnešimas iš gilaus vandens

Šūvio į orą metu antis metama į neapaugusį vandens augmenija gilų vandenį, apie 20 metrų atstumu nuo kranto. Tuo metu šuo privalo ramiai gulėti 5 metrų atstumu nuo vandens ir stebėti anties metimą. Vedliui liepus, privalo šokti į vandenį, kuo greičiau nuplaukti iki anties, paimti ją ir

trumpiausiu keliu grįžti į krantą, nenusipurtęs vandens taisyklingai atiduoti ją vedliui (žr. Sumedžioto paukščio ar žvėrelio atnešimas).

Jei šuo neatneša anties, vedlys gali komandas pakartoti. Kiekvienas komandos kartojimas mažina vertinimą 1 balu. Šuo, kuris išnešė antį iš vandens ir nusipurtė vandenį, nors ir taisyklingai ją atidavė vedliui, negali būti vertinamas daugiau kaip 3 balais. Šuo, kuris išnešė antį iš vandens ir paguldė ant žemės, nepaisant, ar jis po to paėmė ir atidavė vedliui, ar paliko gulėti, vertinamas tik 1 balu.

Šuns paguldymas laukti

Šis pratimas atliekamas miške. Vedlys, liepęs šuniui gulėti, nutolsta nuo šuns ne mažesniu kaip 100 m atstumu, kad šuo negalėtų jo nei matyti, nei užuosti. Po 2 minučių iššauna į orą, o dar po 2 minučių tai pakartoja dar kartą ir po minutės grįžta prie šuns. Vedliui pasišalinus, šuo privalo gulėti ir ramiai laukti jo sugrįžtančio. Šuo, kuris pasišalinus vedliui ar po jo šūvio pakeičia padėtį: atsitupia ar atsistoja, tačiau nejuda iš vietos, vertinamas 3 balais. Jei taip elgiasi, o dar ir inkščia, vertinamas 2 balais. Pakeitęs laukimo vietą iki 10 metrų, vertinamas 1 balu, o daugiau kaip 10 metrų – 0 balų.

Elgesys medžiotojų linijoje

Pratimas atliekamas pamiškėje arba proskynoje su grupe vedlių su šunimis, išstatytų 50 m atstumu vienas nuo kito. Šunys privalo gulėti prie vedlių su pavadžiais arba be jų. Lygiagrečiai išstatytų vedlių su šunimis linijos, 50 metrų atstumu, triukšmingai praeina varovai. Varymo pradžia ir pabaiga skelbiama ragu. Priartėjus varovams prie vedlio, kiekvienas jų privalo iššauti į orą 2 kartus. Šuo varymo metu ir po šūvių privalo ramiai gulėti šalia vedlio, be papildomų vedlio komandų. Šunys, atliekantys tai su pavadžiu, negali būti vertinami daugiau kaip 3 balais. Papildomos komandos mažina vertinimą 1 balu. Šuo, kuris bando pakeisti padėtį, vertinamas 1 balu mažiau. Atsistojimas sumažina įvertinimą 3 balais. Šunys, kurie pasitraukia iš vietos, tampo pavadį, loja, inkščia, vertinami 0 balų.

Sekimas dirbtiniu kraujo pėdsaku

Kraujo pėdsako ilgis apie 400 metrų (500 žingsnių). Dirbtiniai pėdsakai turi turėti 2 kampus (ne mažesniu kaip 135° kampu), kurie prasideda ,,guoliu“. ,,Guolis“ daromas prakapstant miško paklotę iki žemės, jo plotas apie 0,25 m^2. Pirmas daromas apie 150 metrų, antras – 300 metrų nuo pėdsakų pradžios. Pėdsakų gale dedamas žvėris arba jo kailis, kurio krauju daromas dirbtinis kraujo pėdsakas. Padėjėjas, darantis dirbtinius kraujo pėdsakus, turi būti nepažįstamas šunims.

Dirbtinio kraujo pėdsako pradžioje pastatoma lentelė su pėdsakų numeriu ir jų paklojimo diena bei valanda. Dirbtinis kraujo pėdsakas žymimas dažais arba popieriaus lapeliais ant medžių. Šie ženklai turi būti matomi tik atsisukus atgal. Darant dirbtinį kraujo pėdsaką, panaudojama 0,25 ltr briedžio, tauriojo elnio, šerno, danieliaus, stirnos kraujo. Neturint pakankamo kiekio žvėrių kraujo, galima naudoti žvėrių kraują, atskiestą galvijų ar kiaulių krauju. Pėdsako pradžia pažymima nulaužta šakele ir didesniu kiekiu kraujo. Kraujo pėdsakas privalo būti 2-6 valandų senumo. Visi pėdsakai, skirti atskiriems šunims, privalo būti padaryti vienoduose plotuose ir vienodomis sąlygomis.

Teisėjai nurodo pėdsako pradžią, į kurią vedlys užveda savo šunį. Dirbdamas apatine uosle šuo privalo lėtai, laikydamasis kraujo pėdsako, nuvesti nuo pėdsakų pradžios iki paguldyto žvėries ar jo kailio. Vedliui draudžiama atsigręžti atgal ir žiūrėti į žymėjimus. Atsigręžus atgal vieną kartą, vertinimas mažinamas 1 balu, o atsigręžus pakartotinai, darbas vertinamas 0 balų. Vedliui draudžiama be teisėjų leidimo nuvesti šunį nuo pėdsakų ir vėl užvesti. Šuniui pametus pėdsaką ir savarankiškai jį vėl suradus, nelaikoma klaida. Jei šuo pameta pėdsaką ir savarankiškai jo negali surasti, teisėjai privalo vėl jį užvesti į tą vietą, kur pamestas pėdsakas, tolesniam sekimui. Koreguoti šuns sekimą galimą 3 kartus. Kiekvienas taisymas mažina įvertinimą 1 balu. Be sekimo dirbtiniu kraujo pėdsaku vertinamas ir šuns elgesys prie žvėries. Šuo, kuris be teisėjų pagalbos nuveda iki žvėries, vertinamas 4 balais. Nepageidautinas yra sekimas greitu tempu, kuris teisėjams apsunkina šuns stebėjimą ir gali baigtis pėdsako pametimu. Todėl šuo, kuris šuoliais seka pėdsaku, nors ir priveda prie žvėries, vertinamas 3

balais. Šuo, sekantis pėdsakais viršutine uosle, nors ir priveda prie žvėries, vertinamas 2 balais. Teisėjas turi būti pasislėpęs prie gulinčio žvėries taip, kad šuo jo negalėtų nei matyti, nei užuosti, – jis vertina šuns elgesį prie žvėries. Nelaikoma klaida, jei šuo žvėrį uosto, laižo, bando tempti. Iš bandymų pašalinami šunys, kurie bando užkasti, draskyti žvėrį.

Papildomi pratimai:

Traukiant eilės numerius, šuns vedlys privalo paskelbti teisėjams, kaip jo šuo nurodys apie surastą žvėrį: praneš apie surastą žvėrį lodamas ar sugrįždamas pas vedlį ir nuvesdamas prie rasto žvėries.

a) surasto žvėries nurodymas lojimu

Šuo, nurodantis apie surastą žvėrį lojimu, paleistas nuo pavadžio nuo antro guolio privalo greitai ir tiksliai prieiti prie žvėries per 5 minutes ir betarpiškai greta gulinčio žvėries loti, kol prieis vedlys su teisėju. Praėjus 5 minutėms nuo lojimo pradžios, vedlys su teisėjais, jiems leidus, pradeda eiti nuo antro guolio prie šuns. Jei šuo priėjęs prie žvėries neloja (apie šuns priėjimą prie žvėries ir nelojimą privalo pranešti teisėjas, pasislėpęs prie žvėries – signalas duodamas ragu) 5 minutes, gali būti vedlio atšauktas nuo žvėries (netenka vieno balo vertinant aplojimą) ir pasiunčiamas prie žvėries dar kartą. Jei dar kartą nevykdo šio elemento, jam neįskaitomas aplojimas ir, nors jis be klaidų surado žvėrį, vertinamas 3 balais.

b) pranešimas apie surastą žvėrį sugrįžtant pas vedlį ir nuvedant prie rasto žvėries

Šuo, užregistruotas, kad praneš apie žvėrį sugrįždamas pas vedlį ir nuvesdamas prie rasto žvėries, paleistas nuo pavadžio nuo antro guolio, privalo greitai ir tiksliai prieiti prie žvėries per 5 minutes ir arti prisiartinęs prie žvėries, trumpai apuostęs, sugrįžti pas vedlį. Šuo, pranešęs apie žvėrį teisėjams prieš tai paskelbtu būdu, turi privesti prie žvėries. Šiam pratimui atlikti skiriama 15 minučių. Atėjus šuniui prie žvėries ir grįžtant atgal, nutolus 50 metrų, pasislėpęs prie žvėries teisėjas signalizuoja ragu apie tai laukiančiam vedliui ir teisėjams. Jei šuo pirmą kartą neatlieka šio darbo elemento, gali būti atšauktas nuo žvėries ir dar kartą pasiųstas nuo II guolio. Tai mažina įvertinimą 1 balu. Jei šuo

neatlieka užduoties antrą kartą, galima jį prisegti prie pavadžio (jei nebuvo prie žvėries, o jei buvo, įskaitomas pėdsako praėjimas) ir prieiti prie žvėries. Jei dar kartą nevykdo šio elemento, jam neįskaitomas aplojimas ir nors jis be klaidų surado žvėrį, vertinamas 3 balais.

Varymas

Šiam pratimui atlikti parenkamas tankiai krūmais apaugęs plotas, ne mažesnis kaip 50x50 m dydžio. Kiekvienas šuo privalo dirbti atskirame plote. Darbo laikas – iki 8 minučių. Šuo siunčiamas dirbti iš vedlio stovėjimo vietos, kuris nutolęs nuo apieškomo ploto 50 metrų. Surastus žvėrelius/paukščius šuo neturi pažymėti tilktimi, o išvyti į vedlio stovėjimo pusę. Trumpas žvėrelių/paukščių vijimas išbėgus iš apieškomo ploto, taip pat trumpalaikis apieškomo ploto palikimas, po to vėl sugrįžtant dirbti, nelaikoma klaida. Šuo, kuris neklauso vedlio, veja žvėrelius/paukščius, negali būti vertinamas daugiau kaip 1 balu. Jei šuns negalima atšaukti iš vijimo per 10 minučių, šio pratimo įvertinimas – 0 balų. Šuo, apieškojęs 100% ploto, vertinamas 4 balais. Taip pat 4 balais vertinamas šuo, kuris teisingai išvijo žvėrelį/paukštį, nors ir neapieškojo viso skirto ploto. Apieškojus tik 25% ploto, vertinama 0 balų.

Šuns vedimas su pavadžiu

Pratimas atliekamas miške, netoli tiesaus kelio ruožo. Šuo privalo eiti ramiai šalia palydovo kairės kojos. Pratimo atlikimo metu šuo privalo prisitaikyti prie vedlio ėjimo tempo, privalo padaryti du posūkius į dešinę ir du į kairę, apeidamas medžius iš dešinės jų pusės 20 cm atstumu nuo kamieno. Tai pat privalo keisti judėjimo tempą, du kartus sustoti.

Klaida laikoma: neprisitaikymas prie vedlio ėjimo pratimo atlikimo metu, susipainiojimas tarp medžių.

A grupės vertinimo lentelė:

Darbo elementai		Koeficientas	Limitai		
			Balų suma		
			182	151	130
			Diplomai		
			Iº	IIº	IIIº
			Balai		
1.	Uoslė	6	3	3	2
2.	Paieškos būdas	5	2	2	-
3.	Greitis	3	2	2	-
4.	Vedimas ir privedimas	3	2	2	-
5.	Šuns elgesys prieš ir po šūvio	3	2	-	-
6.	Paklusnumas	3	2	2	-
7.	Kontaktas su vedliu	3	2	2	-
8.	Paukščio velkė	4	3	2	-
9.	Triušio velkė	4	3	2	-
10.	Prarasto žvėrelio ir paukščio paieška	3	2	2	-
11.	Paieška vandens augmenijoje	5	3	2	-
12.	Anties paieška vandens augmenijoje	4	2	2	-
13.	Anties atnešimas iš gilaus vandens	4	2	2	-
14.	Anties atnešimas iš vandens augmenijos	4	2	2	-

Didžiausias balų skaičius: 54 x 4 = 216

B grupės vertinimo lentelė

Darbo elementai		Koeficientas	Limitai		
			Balų suma		
			220	190	160
			Diplomai		
			Iº	IIº	IIIº
			Balai		
1.	Uoslė	6	3	3	2
2.	Paieškos būdas	5	2	2	-
3.	Greitis	3	2	2	-
4.	Vedimas ir privedimas	3	2	2	-
5.	Elgesys prieš ir po šūvio	3	2	-	-
6.	Paklusnumas	3	2	2	-
7.	Kontaktas su vedliu	3	2	2	-
8.	Paukščio velkė	4	3	2	-
9.	Triušio velkė	3	2	2	-
10.	Prarasto žvėrelio ir paukščio paieška				
11.	Paieška vandens augmenijoje	5	3	2	-
12.	Anties paieška vandens augmenijoje	4	2	2	-
13.	Anties atnešimas iš gilaus vandens	4	2	2	-
14.	Anties atnešimas iš vandens augmenijos	4	2	2	-
15.	Šuns paguldymas laukti ir jo elgesys į šūvį:				
	a) be pavadžio	2*	2	2	2
	b) su pavadžiu	1*	2	2	2
16.	Elgesys medžiotojų linijoje	5	2	2	-
17.	Sekimas kraujo pėdsaku	6	3	2	2
	a) anonsuojant	4**			
	b) aplojant	4**			
18.	Varymas	4	2	-	-
19.	Vedimas su pavadžiu	3	2	-	-
	Iš viso:	74			

Didžiausias balų skaičius be papildomų bandymų: 74 x 4 = 296, papildomai: 4 x 4 = 16.

Dėmesio! 15 punktas – koeficientų suma priklauso nuo punkto a) ir b) pasirinkimo.

Vertinant galima pasirinkti tik vieno pratimo koeficientą: a arba b.

17 punktas: a) ir b) – papildomi bandymai, kurie nėra privalomi.